

वैशंपायन उवाच ॥ याज्ञसेन्यावचः श्रुत्वा पुनरेवार्जुनो ब्रवीत् ॥ अनुमान्य महाबाहुं ज्येष्ठं भ्रातरमच्युतं ॥ १ ॥ अर्जुन उवाच ॥ दंडः शास्ति प्रजाः सर्वा दंडे वा भिरक्षति ॥ दंडः सुमेधुजागतिं दंडं धर्मं विदुर्बुधाः ॥ २ ॥ दंडः संरक्षते धर्मं तथैवार्थजनाधिप ॥ कामं संरक्षते दंडं स्त्रिवर्गो दंड उच्यते ॥ ३ ॥ दंडे न रक्षते धान्यं धनं दंडे न रक्षते ॥ एवं विद्वन्नुपायस्वभावं पश्य स्वलौकिकं ॥ ४ ॥ राजदंडं भयादेकं परलोकाभयादपि ॥ ५ ॥ परस्परभयादेकपापाः पापं न कुर्वते ॥ एवं सां सिद्धिकेलोके सर्वे दंडे प्रतिष्ठितं ॥ ६ ॥ दंडस्यैव भयादेकं न खादंति परस्परं ॥ अथैतमसि मज्जेयुर्यदि दंडो न पालयेत् ॥ ७ ॥ यस्माददांता न दमयत्यशिष्ठानं दंडयत्यपि ॥ दमना दंडना चैव तस्मादंडं विदुर्बुधाः ॥ ८ ॥ वाचा दंडो ब्राह्मणानां क्षत्रियाणां भुजापणं ॥ दानं दंडाः स्मृता वैश्यानिर्दंडः शूद्र उच्यते ॥ ९ ॥ असंमोहाय मर्त्यानां मर्थं संरक्षणाय च ॥ मर्यादा स्यापिता लोके दंडं संज्ञां विशांपते ॥ १० ॥ यत्र श्यामो लोहिताक्षो दंडश्चरति सूद्यतः ॥ प्रजास्तत्र न मुह्यंते नेता चेत्साधु पश्यति ॥ ११ ॥ ब्रह्मचारी गृहस्थश्च वानप्रस्थश्च भिक्षुकः ॥ दंडस्यैव भयादेते मनुष्या वर्त्मनि स्थिताः ॥ १२ ॥ नाभीतो यजते राजन्नाभीतो दातुमिच्छति ॥ नाभीतः पुरुषः कश्चित्समये स्यात्तुमिच्छति ॥ १३ ॥ नाछित्वा परमर्माणि नारुत्वा कर्म दुष्करं ॥ नाहत्वा मत्स्यघाती वप्राप्नोति महतीं श्रियं ॥ १४ ॥ नाघ्नतः कीर्तिरस्तीह न वित्तं न पुनः प्रजाः ॥ इंद्रो वृत्रवधेन वमहेन्द्रः समपद्यत ॥ १५ ॥ यएव देवा हंतारस्तौ ह्योको च यते भृशं ॥ हंतारुद्रस्तथा स्कंदः शक्रोऽग्निर्वरुणो यमः ॥ १६ ॥ हंता कालस्तथा वायुर्मुह्युर्वैश्रवणो रविः ॥ वसवो मरुतः साध्या विश्वे देवाश्च भारत ॥ १७ ॥ एतां देवान् न मस्यंति प्रतापप्रणतजनाः ॥ न ब्रह्माणं न धातारं न पूषाणं कथंचन ॥ १८ ॥ मध्यस्थान् सर्वभूतेषु दांतान् शमपरायणान् ॥ जयंते मानवाः केचित् शरांताः सर्वकर्मसु ॥ १९ ॥ न हि पश्यामि जीवंतं लोकं केचिदहिंसया ॥ सत्त्वैः सत्त्वा हि जीवंति दुर्बलैर्बलवत्तराः ॥ २० ॥

मपहरति ॥ ८ ॥ भुज्यत इति भुजं भक्तं न्यात्रा पणवेतनप्रदानमित्यर्थः दानं राज्ञे द्रव्यार्पणं निर्दंडः दास्यमेव कारयेन्नत्वस्य दंडोस्ति शूद्रं तु कारयेद्दास्यमिति मनुकेः एतच्चाख्यापराधे ज्ञेयं ॥ ९ ॥ १० ॥ श्यामः दृढाभिघातेन दंडस्याध्यजनकत्वात् लोहिताक्षो दंडयितुः क्रोधातिशयात् सूद्यतः सुतरामुद्यतः साधुयथापराधं ॥ ११ ॥ १२ ॥ महतीं इंद्रलोकादि मत्स्यघाती वित्यनपकारिणामपि बधः कार्य इत्यत्र दृष्टान्तः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥